

hedsraad for Ansættelsen af en kættersk Præst, vil man vel ogsaa kunne tænke sig det andet, og naar man kun forlanger én Stemme over Halvdelen af de valgberettigede som tilstrækkeligt til at sikre hans Valg, er den Mulighed ikke udelukket, at man en skønne Dag kan komme til at staa overfor; at Lolland-Falster Stift, som en Gang har indstillet en kættersk Præst til Præstembede, ogsaa indstiller en kættersk Præst til et Bispeembede. Bliv blot ved paa den Maade, saa arbejder man godt for Folkekirkens Bevarelse og for at styrke dens ydre Rammer! For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem, men det ærede Medlem har blot ikke selv faaet Øjet aabent for, at ved dette Forslag svækkes Folkekirken. Jeg er enig med ham i, at man skal gaa den Vej, som han gaar i Praksis, medens han teoretisk vil gaa den modsatte Vej. Jeg mener, at man skal gaa i Retning af at indføre Frikirken, men lad os gøre det paa en ærlig Maade, som vi alle sammen forstaa; lad os gaa den Vej, som mit Parti har foreslaaet i Folketinget, at nedsætte et kirkepolitisk Udvalg til at overveje Forholdet mellem Stat og Kirke og eventuelt fremkomme med Forslag om Adskillelse af Stat og Kirke. Saa ved Folk, hvad de gaar ind til.

S. Rasmussen: Maa jeg begynde med at henvende nogle faa Ord til den sidste ærede Taler (Dahl), der nu til allersidst talte meget stærkt om de kætterske Biskopper, som jeg kunde forstaa vilde fremgaa af Flertallets Valg af Biskopper. Jeg maa ogsaa gaa ud fra, at det ærede Medlem opfatter Flertallet som kættersk, ellers kan jeg dog ikke tro, Flertallet vil vælge en kættersk Biskop; men denne Opfattelse maa da staa for det ærede Medlems egen Regning. Vi fra vor Side agter ogsaa at fortsætte, som vi har begyndt. Vi tror paa, at de Love, som vi her gaar med til at stemme for, styrker Folkekirken; det ærede Medlem tror det modsatte, men naar det ærede Medlem ogsaa netop vil det modsatte, synes jeg, det ærede Medlem skulde stemme for Lovforslagene. Naar det ærede Medlem netop vil have Folkekirken opløst og vil have Frikirken og tror, at disse Love er den sikre Vej til at naa dette Maal, ja, saa forstaaer jeg ærlig talt ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke vil stemme for de Love, der efter hans Mening netop vil bevirke det, som han ønsker. Det hele ender i Kaos, mener det ærede Medlem. Det er Profetiens Aand, der hviler over det ærede Medlem, ligesom den hvilede over det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Den højtærede

Kirkeminister sagde rigtignok, at det var Spaadommens Aand, men jeg vil dog snarere antage, at det var Profetiens Aand, eftersom det ærede Medlem ogsaa gav sig til at spaa om den Aand, der vilde komme til at hvile over Biskopperne, og om den Aand, der hvilede over Indre Mission og over det Flertal, som vilde vælge vedkommende Biskop. Det ærede Medlem karakteriserede denne Aand, denne Enhed, saa vidt jeg forstod ham, som en Skin-Enhed, og dog siger det ærede Medlem, at det er den Enhed, der maa være til Stede blandt dem, der følger sig staaende paa det i Grundloven nævnte evangelisk-lutherske Standpunkt. Jeg synes dog ikke, man helt ud kan sige, at det er en Skin-Enhed, naar man mødes i dette: at ville bevare det evangelisk-lutherske Grundlag. Jeg vil i alt Fald have Lov til at drage lidt i Tvivl, om man kan kalde det en Skin-Enhed.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) bebrejdede den højtærede Minister, at man ikke havde Stemmetallet fra Menighedsraadsvalget. Saa kan det dog vel ikke være saa galt, om man faar Lov til at tælle, hvor mange der vil stemme, hvor mange der vil melde sig til Valglisten, og jeg kan ikke se, at man derigennem skulde kunne tælle, hvor mange der hører til det ene Parti, og hvor mange der hører til det andet. Det synes jeg aldeles ikke, der er Tale om i denne Forbindelse.

Til det ærede 19de tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen), der udtalte, at vi i Øjeblikket ikke kan gaa hen og underskrive noget saadant, endskønt det samme ærede Medlem sagde, at det dog er det, vi lever i hver Dag, maa jeg sige, at det forstaaer jeg slet ikke. Jeg mener imidlertid, at Spørgsmaalet ligger helt udenfor denne Forhandling. Naar jeg nævnte det, var det kun, fordi jeg vilde sige, at det var mit personlige Ønske; men jeg har ikke nogen Tro paa, at det kan gennemføres. Derimod forstaaer jeg ikke, at man ikke skulde kunne gennemføre det, naar det netop er noget, man lever i til daglig. Er det Tilfældet, maa man virkelig ogsaa naar som helst kunne gaa hen og sætte sit Navn derunder. Hvad angaar Kvindernes Adgang til Præstestillinger, ligger det Spørgsmaal jo slet ikke for i Øjeblikket; jeg har blot sagt, at jeg var den højtærede Kirkeminister taknemmelig for, at han ikke havde taget Kvinderne med i dette Lovforslag; men hvorledes jeg vil se paa det, naar den Dag kommer, da denne Sag foreligger til Behandling, kan vi tale om til den Tid. — Og hvad angaar Glæden over Rummeligheden, vil jeg gerne skænke Venstre og det